

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 17 de desembre del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA, quin ho és del Tribunal, i els magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. D.A.L.A va presentar demanda laboral en data 13-10-2017 contra la societat P.D, SAU, demanant que se la condemnés a pagar-li :

* 1.255,50.-euros en concepte de prima de creativitat corresponent al període 2016-2017,

* 1.392.-euros en concepte de la part proporcional de la prima relativa als quatre incentius assolits durant el període comprès entre el 1 de gener i fins al 10 d'abril del 2017,

* 310,69.-euros en concepte de la part proporcional de les vacances pel període comprès entre el 1 de gener al 10 d'abril del 2017,

* els interessos legals guanyats per dits imports a comptar de la contesta a la demanda,

* les costes judicials i extrajudicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador i de pèrit intervinent si escau.

II.- La representació processal de la societat P.D, SAU, es va oposar a la demanda i va sol·licitar la desestimació de les pretensions de l'actor, amb imposició de costes.

III.- El Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar Sentència, de data 18-07-2019, decidint :

“Primer.- Desestimar en tots els seus termes la demanda formulada per la representació processal del Sr. D.A.L.A, havent d'absoldre la societat P.D, SAU de les pretensions que s'hi contenen.

Segon.- Fer imposició a la part demandant del pagament de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador i eventualment de saig, a acreditar en període d'execució de sentència.”

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. D.A.L.A demanant la seva revocació, i que es dictés una nova estimant totes les seves pretensions inicials, amb imposició de les costes d'ambdues instàncies.

La representació processal de la societat P.D, SAU demana la seva confirmació integral amb imposició de les costes judicials.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat en les actuacions que en mèrits d'un contracte de caràcter indefinit firmat en data 21-01-2016, amb efectes al 22-01-2016, el Sr. D.A.L.A treballava com a cap de secció per la societat P.D, SAU, pel salari pactat brut de 4.650.-euros per dotze mensualitats.

Aquest contracte conté una clàusula 8 redactada com segueix :

“PRIMA DE PARTICIPACIÓ EN OBJECTIUS: D'acord amb el establert en el Sistema d'Incentius pel Personal Estatus, se li assigna una prima de participació en la consecució dels objectius, d'un import de 8.370,00 euros, equivalent al 15,00% del seu salari fix anual al 100% de consecució.”

L'empresari va posar fi a la relació via l'acomiadament no causal del Sr. L.A segons carta del 10-04-2017.

En data 03-05-2017, l'empresari va dipositar a la Batllia una quitança amb l'import de 10.078,64.-euros que l'assalariat va acceptar en concepte d'acompte el 05-05-2017.

II.- En primer terme, la part recurrent s'alça en contra de les consideracions contingudes en el III.- Fonament de dret tota vegada que no està d'acord amb l'afirmació que en la quitança s'hauria abonat l'import corresponent a la part proporcional de les vacances del període comprés

entre l'1 de gener de 2017 i fins el 10 d'abril de 2017, ja que enlloc de 1.549,26.-euros se li ha consignat la suma de 1.238,57.-€ i que per tant se li deu encara l'import de 310,69.-euros.

Però, aquest plantejament només constitueix una repetició del de primera instància al qual el tribunal ha aportat una resposta precisa en contra de la qual el recurrent no formula cap greuge que pugui portar a la seva revocació.

Només podem afegir que, si bé pertany a l'empresari provar que ha respectat les seves obligacions en matèria de vacances, només podem constatar amb el tribunal que els càlculs de l'empresari són correctes, tenint en compte que el sistema de vacances de l'empresa defenent és més favorable que el legal, i que no apareix cap element per acreditar que quedarien impagats uns dies de vacances.

III.- En segon terme, el recurs es centra sobre la qüestió de la prima de creativitat "*de l'exercici 2018*".

Sosté al respecte que la Sentència no ha efectuat una correcta valoració de les proves practicades ja que no té en compte el fet provat que per valorar l'objectiu de la creativitat es demanava que al gener del 2017 és realitzés una enquesta als clients directes del centre comercial P per part del departament de màrqueting de P, i no pas un altre ; que aquesta enquesta no es va realitzar mai i que aquesta manca de diligència per part de l'empresari no el pot penalitzar com pretén la Batlle d'instància, ja que no li és imputable ; que suposadament es realitza una enquesta el 17 de març del 2017 pel Sr. E.G, el subdirector de vendes, però aquesta no seria vàlida quan figura en el pla d'objectius que la valoració s'havia de fer segons el client final i no per un membre del departament de vendes o clients intermediaris, canviant el que s'havia previst inicialment ; que se'l va felicitar pel seu treball de disseny i de creació dels aparadors que va comportar un canvi notable per P que es va convertir en un referent de país pel que fa a l'aparadorisme, i que també s'hauria de valorar tota la direcció artística del catàleg de nadal 2016/17 que va gestionar completament així com el diploma acreditatiu del premi obtingut durant les festes nadalenques 2016/17.

Per contestar a aquests greuges, cal precisar en primer lloc que l'apel·lant, en la seva conclusió sisena, es refereix a la prima de creativitat de l'exercici **2018** quan a la seva demanda, que torna a formular en els mateixos termes en aquesta alçada, era relativa d'una part a la prima de

creativitat corresponent al període **2016-2017**, i d'altra part a la part proporcional de la prima relativa als quatre incentius (i entre ells la creativitat) assolits durant el període comprès entre el 1 de gener i fins al 10 d'abril del 2017. S'entén que aquest darrer concepte podria definir-se com "la prima del 2018" ja que s'havia de pagar al 2018 (i és el que es va fer via consignació judicial al maig del 2018 per 1640,58.-euros nets) però resulta difícil finalment entendre a quin concepte l'apel·lant es vol referir.

Cal precisar en segon lloc que l'apel·lant torna a demanar les mateixes quantitats pels mateixos conceptes però res diu sobre la motivació del tribunal exposada en el seu Fonament V en relació a la part proporcional de la prima relativa als quatre incentius assolits durant el període comprès entre el 1 de gener i fins al 10 d'abril del 2017, i que l'ha portat a desestimar la reclamació feta per aquest concepte.

Dit d'una altra manera, segueix reclamant en aquesta alçada per aquest concepte quan queda establert que sí que se li ha finalment pagat un import superior de 1.640,58.-euros tal com ho ha motivat de manera detallada la Sra. Batlle.

Fetes aquestes precisions, el fons de la qüestió és el mètode de càlcul de la prima de creativitat i escau examinar el recurs d'aquest punt de vista.

Ara bé, és una cosa que el Sr. L.A hagi treballat correctament, mereixent felicitacions sobre certs aspectes del seu treball, i una altra que hagi assolit l'objectiu fixat.

Per tant, tots els elements que posa de relleu en relació a la qualitat del seu treball i la satisfacció que el mateix va aportar a l'empresa tenen una importància relativa puix, com ell mateix ho pretén, és el sistema de valoració pactat que s'ha de considerar per dir si ha aconseguit o no els objectius dels incentius.

I al respecte, hem de dir que no queda establerta l'afirmació que la determinació de l'aconseguit de l'objectiu "creativitat" era pendent de la realització d'una enquesta del departament màrqueting prop dels clients consumidors dels Grans Magatzems P.

L'enquesta màrqueting sí que es va efectuar però prop dels comercials (i no va donar un resultat del tot satisfactori) i no existeix cap element per afirmar que aquest procedir no seria el correcte.

Com ho hem indicat abans, la clàusula 8 es refereix a l'establert en el Sistema d'Incentius pel Personal Estatus i s'han aportat en Autes la fitxa

d'avaluació signada pel propi Sr. L així com els documents que permeten entendre perquè es van satisfer les tres altres primes (al 200% i no només al 100%) i perquè no es va satisfer la prima de creativitat, ja que el Sr. L va aconseguir una puntuació de 2,57 quan la prima en qüestió només es genera a partir de 3, tal com ha explicat i detallat pel Sr. M, el director RRHH (foli 200 posició 7na).

Així les coses, sí que la valoració de les proves per la Sra. Batlle és correcta i hem de confirmar íntegrament la sentència d'instància.

IV.- La desestimació del recurs determina la condemna de l'apel·lant a pagar les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la representació processal del Sr. D.A.L.A contra la Sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle de data 18-07-2019 que confirmem íntegrament.

IMPOSAR al Sr. D.A.L.A, les costes judicials d'aquesta alçada, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-